

Hanne Severinsen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af skarvens fredning.

(Beslutningsforslag nr. B 20).

Jeg skal i øvrigt henvisse til forslaget tekst og de bemærkninger, der ledsager det.

Samtykke til behandling:**Formanden:**

Den første sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 9:

Forslag til folketingsbeslutning om Folketingets tilslutning til aftale af 12. oktober 1993 mellem regeringen og det færøske landsstyre om re-finansiering i 1994 og kapitaltilførsel til færøske banker m.v.

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 14/10 93. Første behandling 27/10 93. Betænkning 10/11 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Støjniveauet er lige i overkanten af det acceptable.

Forhandling**Kirsten Jacobsen (FP):**

Fremskridtspartiet skal naturligvis ikke blande sig i, at regeringen mener, det er nødvendigt at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om at opretholde de aktstykker, den selv sender til Finansudvalget. Det må regeringen i og for sig selv om.

Men grunden til, at jeg tog ordet, er den mere principielle side af denne debat. Fremskridtspartiet synes, at regeringen fører en strudsepolitik i sagen om Færøerne. Frem-

skridtspartiet mener, at den første forudsætning for at kunne gøre noget er, at man gør sig den ulejlighed at få et samlet overblik, ikke alene over udlandsgælden og bankernes problemer, men simpelt hen et ...

Formanden:

Det kan være, at medlemmerne ikke tror det, men jeg er altså ikke meget for den skarpe tone – i hvert fald ikke endnu.

Kirsten Jacobsen (FP):

Man bør simpelt hen skabe sig et samlet overblik over problemernes omfang. Indtil nu er det bankerne og de forfaldne udlandslån, man har koncentreret sig om, og det er en her og nu-politik, som Fremskridtspartiet mener er fuldstændig perspektivløs.

Alle, der læser aviser og følger med, ved, at kommunerne på Færøerne står med en gæld på op imod 2 mia. kr., men det har man ikke diskuteret eller taget ind i det samlede billede. Vi ved også, at de offentlige selskaber på Færøerne står med nogle gældsforpligtelser i milliardstørrelsen, og for bare at nævne et enkelt eksempel er det jo sådan, at elselskabet på Færøerne har en gæld på mere end 7 mio. kr., og alligevel betaler færingerne kun 1,50 kr. pr. strømenhed.

Først og fremmest burde man skabe sig et samlet overblik over problemernes omfang, for først når man har det, kan man begynde at vurdere, hvor man skal sætte ind, i stedet for at den færøske lagmand bare skal komme halsende til Folketinget hver tredje måned og bede om en ny check. Ja, vi er vel efterhånden derhenne – og det er da meget rationelt – at regeringen har givet den færøske lagmand et checkhæfte med fri trækingsret på Nationalbanken, så dette her i og for sig bare er en skueforestilling.

Men jeg mener det altså virkelig alvorligt, når jeg beder regeringen om at skabe sig et samlet overblik over problemernes omfang, så vi kan få en samlet debat om, hvordan man kan løse dem, så man virkelig hjælper færingerne og ikke bare nogle banker og nogle kreditinstitutioner i Danmark eller i udlandet. Det er en kendsgerning, at uanset hvor mange milliarder vi har sendt til Færøerne, er der ikke én eneste færing, som føler, at man har hjulpet befolkningen. Man føler – og jeg tror med rette